

ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАСНОСТІ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

С. Ю. Франишина, ас

Для ефективного та успішного розвитку країни є постійний пошук шляхів досягнення оптимального розміру державного сектора в економіці окремої країни. При надлишкових масштабах державний сектор буде неефективним, що негативно впливатиме на економіку в цілому. Але й відмова від державних підприємств неможлива через наявність «недоліків» ринкового механізму, що набуває особливої актуальності в сучасних умовах нашої країни.

Світовий досвід свідчить, що ефективний розвиток акціонерної власності можливий лише за умови існування розвинутого фінансового ринку (капіталів та акцій). В Україні існує невідповідність між значенням корпорацій у виробництві товарів та наданні послуг та станом вітчизняного ринку корпоративних цінних паперів. З одного боку, українські підприємства відчувають гострий дефіцит довгострокових капіталів, з другого – відсутні дієві механізми його залучення на ринку акцій. Така ситуація поглиблює технологічне відставання вітчизняних підприємств та є потенційно загрозливою для економічної, енергетичної безпеки країни. Особливо гостро вказані диспропорції проявляються на рівні підприємств державного сектору.

В Україні приватизація державної власності розглядається як джерело наповнення держбюджету та не прив'язана до комплексного стратегічного розвитку економіки, іншими словами приватизація не виконує ролі інструмента ринкової трансформації вітчизняної економіки. На сьогодні частка державного сектору у ВВП країни становить близько 37%, що перевищує аналогічні значення розвинутих країн. Та найбільш проблемним аспектом залишається те, що функція управління держмайном здійснюється неефективно, понад 500 підприємств із 4 тис., більше 50% належить державі перебувають на стадії банкрутства, і в понад 400 підприємствах розмір державних корпоративних прав є недостатніми та обмеженими для ефективного управління.

Підтримка вітчизняного виробника давно є одним із найпроблемніших питань як економічної так і бюджетної політики нашої країни. Водночас є значні проблеми з прозорістю інструментів державної підтримки. Це питання обґрунтованості, цільового використання та ефективності державного управління взагалі.